

Скытажщъ ся два цѣли дни гладенъ и жеденъ, наумява си най—сѣтнѣ пакъ за Василя, и начна да распытва за него. Долу подъ Варненскы-тѣ высокы стѣны, дѣто ся вѣрвѣше множество народъ и мекереджии, едва сполучи да познае одного пжтника, отъ кого-то ся научи че Василь и други кыраджии, е проведенъ да вози съ коля-та си потрѣбы за войскж-тж въ Силистрж.

Той ся улови яко за тжсъ послѣднж надѣждж и трѣбаше да иде въ Силистрж. Нѣ какъ? Врѣдомъ пжтища-та бѣхж затворени отъ Рускы войскы. Само отъ кадѣ Шюмень пжтя-тѣ бѣше малко свободенъ. Той трѣгна прѣзъ тамъ.

IX.

С и л и с т р а .

(Бойно-шо поле).

Тихый бялъ Дунавъ излечка влече свои-тѣ вълны край немногочудный градъ Силистрж; отсрѣщный брѣгъ ся зеленѣй и гордѣй съ свои-тѣ сѣнчасты зелены вѣрбы. Прибрежный трѣстъ прислонилъ зеленочерны-тѣ си вѣрхове подъ легко-то духане на хладный вѣтъръ; тьнка-та негова сѣнка ся рисува по быстро-то течение на рѣкж Дунавъ. О! какво прѣкрасно мѣстоположеніе, привлекателно зрѣлище имашъ ты страна! И чю-